

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

Qu[omod]o sancti & innocentes aduersus malefactores vindicta[m]
exigu[n]t. Cap. 36

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

2. Mach. 8
1. Efd. 10. uerti, nec nos penitus deletum iri, sed eandē diuinam iram in misericordiā tum conuerti. Idcirco ab oratione nō est cessandū, donec auertatur ira dei nostri à nobis super peccato nostro. §. c. 17. §. 11.
- XV § Nam etsi iustitia dei clamet super Christianos vindictam, nihilominus tamē huic iustitiæ immiscetur diuina misericordia, quæ nos in supplicijs temporali- bus continue admonet cessare à malo & operari bonū. Non enim sicut in alijs nationibus, dominus patienter expectat, vt eas, cum iudicij dies aduenerit, in plenitudine peccatorum puniat, sic & in nobis statuit, vt peccatis nostris infinem deuolutis ita demum in nos vindicet. Propter quod nunquam quidem à nobis misericordiam suam amouet. Corripiens uero in aduersis populum suū non derelinquet. Et infra: Nos propter nos ipsos hæc patimur peccantes in deum nostrum. Et si nobis propter correptionē deus modicum iratus est. Sed iterum reconciliabitur seruis suis: Et hoc quando à peccando desistimus. Tunc em̄ desinet omnipotentis ira quæ super omne genus nostrum iuste superinducta est. Sigdem humiliantibus se per pœnitentiam, uenia nō negatur. Iesus nāq; eripiet pœnitentes ab ira uentura. §. c. 30. §. 11.
2. Mach. 6. 2. Mach. 7. 2. q. 5. quāto
1. Theff. 1
¶ in fi. con. 11. q. 3. rursus
cū c. sequē.
Theff. 2.
Matt. 7.
Dist. 43. in
māda.
Osce. 11.
Treno. 1
- XVI § Persistentibus autem in cōtumacia, seueritas est ostendenda. Vnde de canon statuit: Si excommunicati intra annum se purgare contēperint, ulte- rius non audiantur. Et quando deus permittit prohiberi peruersis hominibus p- dicari vt salui fiant (quoniam porcis & canibus sacra non sunt committenda) vt scilicet impleant peccata sua semper, tunc peruenit ira dei super illos vsque in finem. Et habentur in prophetijs: Si populus noluerit conuerti, incipiet gladius in ciuitatibus eius & consumet electos eius. Tunc non erit qui consoletur, ipsam ecclesiam ab omnibus charis eius, sed omnes amici eius spernent eam, & fient ei inimici, prout sequitur §. c. 32. §. 18.
§. c. 31. §. 4.
I. ca. 57. §. 9.
- ¶ Quomodo sancti & innocētes cōtra malefactores vindictā exigūt. Cap. XXXVI.
- Prouer. 15.
Eccle. 45.
4. Bir. 58. &
li. 6. c. 26
6. Bir. 34
Psal. 49. 57.
Psal. 139.
Psal. 149
Iob. 5
Ezech. 22
Iohan. 5.
Luca. 9.
- E**T si pro ecclesia militante altissimū sedulo deprecant sancti & iusti, quorum vota sunt placabilia, & qui in suis uerbis monstra placāt, potissimū beata uirgo Maria assiduo apud deū pro nobis intercedit, quæ admodū in B. gitta Christus ostēdit dicens: Intercessione matris meæ misericordia mea parcat omnibus & omnes suffert, quāquā iustitia clamet vindictā. Et infra: Vere ecclesia mea nimis lōge à me recessit, intātū, q; nisi pces matris meæ interue- niret, nō esset spes misericordiae. Quæ qdem mater Iesu ait: Ego ante terribile iudiciū illud futurus filij mei pcedo cū misericordia mea. Tamē q; à peccatis nō desistimus, sed peccata peccatis accumulamus, ideo deprecatio sanctorū nō solum nō exaudiet, sed etiā iudex altissimus, tum pro sua iustitia, tū etiā ad beatę Mariæ aliorūq; iustorū sententiā, necnō ad pauperū & innocentū clamorē, in nos diuinā suā exercebit vindictā. Quoniā sancti cōgregati ordināt restamētū. i. uolūtatē dei: Letabitur quoq; iustus quū uiderit vindictā. Manus suas lauabit in sanguine peccatoris, quū dñs facit iudiciū in opis & vindictā pauperū, & exultabūt sancti in gloria, & gladij ancipites in manibus eorū, ad faciendā vindictā in nationibus, increpationes in populis, ad alligādos reges eorū in cōpedibus & nobiles eorū in manibus ferreis, vt faciāt in eis iudiciū cōscriptū. Voca ergo si est q; tibi peccatori cō- tumaci respōdeat, ad aliquē sanctorū cōuertere. Quasi Iob diceret, sanctorū eē ne minē qui tibi in tua ærumna apud deū succurrat.
- I § Insuper istud diuinum animaduerte eloquium. Quæ sui de eis scilicet sanctis uirū qui interponeret sepem, id est, precem efficacem & (ad impediendum iustitiæ meæ rigorem) staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam, & nō inueni. Et effudi super eos indignationem meam, & in igne iræ meæ consumpsi eos, uiam eorū in caput eorū reddidi ait dominus deus. Dixit quoq; Christus ad Iudæos, qui hodie representant peruersos Christianos, nolite putare quia ego accusaturus sum uos apud patrem, est qui accusat uos Moyses, in quo uos speratis. Et alibi: O generatio infidelis peruersa, usquequo ero apud uos & patiar uos? Super quo discipuli eius Iacobus & Iohannes dixerunt. Domine uis §. c. 17. §. 11.
§. c. 35. §. 10
& I. eod. §. 5
I. c. 56. §. 1
ne uis

§.c.35. §.3 ne vis dicimus vt ignis descendat de celo & consumat illos, scilicet maliciosos.
 & j. eod. §.5 Iohannes deniq; & Petrus exigunt iustitiam, vt infra habebitur. Ecce q̄ manife-
 §.c.37. §.10 ste sancti aduersus peccatores vindictam exquirunt.

II § In primis autem passio & crux Christi accusat peccatores, vt concio-
 natus est Hieronymus, inter alia inquires: Crux Christi contra te peccatorem
 perorabit, Christus sua vulnera aduersus te allegabit, cicatrices contra te loquen-
 tur, clauis de te conquerentur. Dicitur namq; est Christus cui libet peccatori il-
 lud Augustini: Ego te homo de limo terræ formavi, & in paradysum meum col-
 locavi, sed tu me, iussa q; mea cōtemnis, deceptorum sequi voluisti. Vnde & iusta
 pœna damnatus, inferni supplicij deputatus es, postea tui miserus, carnē assump-
 §.ca. 58. §.4 pti, in terris degens, inter peccatores habitavi, contumelias & verbera pro te sus-
 tinui, vt te eriperem: colaphos & spura suscepi, vt te honorarem: acetū cum felle
 bibi, vt dulcedinē paradysi degustares, spinis coronatus, cruce affixus, lancea vul-
 neratus sum, propter te mortuus, in sepulchro positus, ad inferna descendi, vt te
 ad paradysum reducerē, Tartara adij vt in cœlis regnares. Agnosce ergo impie-
 ras humana, quanta pro te pertuli. Ecce liuores quos pro te suscepi, ecce clauorū
 foramina quibus affixus in cruce pependi. Suscepi dolores tuos vt te sanarē. Sus-
 cepi pœnam, vt tibi darem gloriam. Suscepi mortem, vt tu vitā haberes immor-
 talem. O nos miseri peccatores quid respondebimus Christo iudici accusanti &
 dicturo illud Chrysofomi: Ego propter vos homo factus sum, propter vos alli-
 §.ca. 32. §.6 gatus, delusus, cæsus, & crucifixus. Vbi est tanta iniuriarū mihi illatarū fructus?
 & j. c. 37. §.8 Ecce sanguinis mei pretiū, quem effudi in redemptionem animarū vestrarum.
 j. ca. 37. §.1. Vbi est seruitus quā mihi pro pretio sanguinis mei debuistis? ego super gloriam
 §.c. 33. §.10 meā vos amavi, & vos me viliorē omnibus rebus vestris fecistis: nam omnē rem
 & j. c. 34. §.9 terræ vilissimā, amplius q̄ me dilexistis. Quid potui vobis facere, & non feci? Ne
 mo profecto valebit peccatores defendere contra huiuscemodi furorē domini.
 §.c. 35. i. pr. Plangent ergo omnes tribus ecclesię, quia nec virtus resistendi furori dñi erit, nec
 & j. c. 49 §.20 fugiendi facultas à facie eius, nec pœnitentię locus, nec satisfactionis tempus. Et
 §.c. 31. §.14. angustia erit vndiq; nobis. Quibus nihil præter lucrū remanebit.

III § Rursus quando vox celestis exercitus ad deū clamat: Percute. Tūc
 gladius diuinæ sœueritatis vibrat. Deinde sancti in cœlis de nobis peccatoribus
 se vindicare inuestigant. Exemplo cuius Dauid inquit: Secundum multitudinē
 §.ca. 29. §.7 impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te domine. Et infra: Inten-
 & j. c. 37. §.6 de ad visitandas omnes gentes, nō miserearis omnibus qui operant iniquitatem,
 §.ca. 31. §.13 ad nihilū reduces omnes gētes, disperge illos in virtute tua & depone eos, in ira
 & j. c. 38. §.4 consummationis, & nō erunt. Et infra: Effuderunt sanguinem seruoꝝ tuorum
 tanquam aquam. Ideo effunde iram tuam super eos.

III § Specialiter (inquā) beata dei genitrix, quæ aliās est singularis ac be-
 nignissima veniā impetratrix, exigit à deo in peccatores iustitiā, vt in pluribus
 Birgittæ reuelationibus ostenditur. Ait namq; ad Christū: Rogo charissime fili,
 vt qualis iustitia tua sit, manifestare digneris, vt pœna pro meritis debita mitior
 fiat, & vt iustitia tua sciatur & timeatur. Cui dñs Iesus respondit: Iustitia mea cui
 denter manifestabitur intantum, q; qui eam experietur, sentiet. Opera eius veni-
 ent in publicū & mēbra contremiscent. Itē: Maria virgo: Fili mi miserere eis,
 §.ca. 29. §.7 horrendus em̄ est casus & præcipitiū intolerabile, & tenebræ prope tuā, & pœ-
 & j. c. 37. §.6 na prolōgata. Et infra: O fili mi qui humanū genus liberaſti, surge & defende te,
 §.ca. 31. §.13 quia multi hoīes excluderūt te à corde suo. Ingredere igitur regnū sapienter, sicut
 & j. c. 38. §.4 Salomon. Aufer de postibus summas portas fortiter sicut Sampson. Pone obſi-
 dionem contra cles; & decipulas ante pedes militum. Deterre mulieres cum ar-
 mis & deijce pontes coram cōmunitate populorū, nullusq; inimicorū tuorū eua-
 dat ante q̄ cū humilitate petant misericordiā qui cōtra te indurātur.

V § Apostoli deniq; iustitiam in nos ferendā censent, dicentes: Sicut à prin-
 §.eo. §.1. & cipio totus mundus aquis diluuij periit, sic nunc mundus est dignus igne perire, Gene. 7.
 j. c. 37. §.7 quia nunc magis quā tunc iniquitas abundat. Nam saluator inquit: Ignem veni
 mittere in terram, & quid volo nisi vt accendatur: hoc autem non est intelligen-
 dum

Hierony. in
 sermonibus.

Augu. de va-
 nit. mundi.

Cat. Se. c. 155

Chrysof. su-
 per Matth.

Apo. 1.

Ezech. 9

Pfal. 5

Pfal. 58

Pfal. 78

6. Bir. 45

8. Bir. 55.

3. Reg. 3. infi.
 Iudi. 16

1. Bir. 45.

Gene. 7.

Luc. 12

Pfal. 96

Daniel. 7. dum de diluuiio ignis quod fiet in nouissimo extremi iudicij tempore, sed hæc, de qua iam fit mentio, ignis plaga erit localis, & eueniet forsitam partim per fulgura, partim per incendia negligenter commissa vel malitiose procurata, prout ante quadriennium, videlicet: Anno domini. 1515. perpetratoe cuiusdam vetulae Urbanae ædificia ferme omnia cuiusdam in Norico oppidi Reichenhal vulgo nuncupati, vna cum pluribus quam quarta parte indigenarum igne lametabiliter perierunt Cuius miri incendij simile ab æuo apud nos non est auditum, quod tanta ædificia cum tot hominibus tam subito, quasi momento, igne fuerint consumpta. Quo certum habeam, id esse quoddam incæptum prohdolor seu præfagiū futuræ atq; propinquæ calamitatis nostræ.

VI § Cæterum sancti dei non solum nostrorum facinorum accusatores & diuinæ vindictæ appetitores, sed etiã erunt iudices nationum. Nam dicitur. Sancti de hoc mundo iudicabunt. Censentur enim esse duces dei ad vindictam malefactorum missi. Sunt præterea Christo, se contra nos vindicanti, testes in Hierusalem, & in omni Iudæa & Samaria, & vsq; ad vltimum terræ. Exultabunt quoq; cæli & sancti apostoli & prophetæ, quando iudicabit deus iudicium eorum de illa meretrice magna. De qua inferius dicitur: Laudabunt etiam dominum in suo iudicio, qui vindicabit sanguinẽ seruoꝝ suoꝝ.

Gene. 4. reos sanguinũ vindictam cõclamat. Hinc dominus ad Cayn: Vox sanguis fratris tui clamat ad me de terra quæ ideo maledictioni subiacet. Et in Iob, anima vulneratorum clamauit & dominus inultum abire non patitur. His nempe temporibus homicidia plurimũ inualefcunt & inulta apud iudices terræ abeunt. Vnde quũ apertũ esset sigillũ quintum, hoc est in excursu præsentis quinti status, Iohannes præuidit subtus altare animas interfectoꝝ clamantium voce magna & dicentium. Vsq; quo domine sanctus & verus non iudicas & nõ vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra: & dictum est illis vt requiescerent tempus adhuc modicum donec compleantur conferui eorum & fratres eoꝝ. Qui forte ad finem sexti status interficiendi sunt sicut & illi. Tunc enim stabunt in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt & qui abstulerunt labores illoꝝ. Et dicunt ad dominum. Innotescat in nationibus, coram oculis nostris, vltio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est, introeat in cõspectu tuo gemitus compeditoꝝ. Iusti in super dicunt ad cõlestem regem. Quousq; non facis vindictam & vindicas fratres nostros. Tunc deus requirens sanguinem, eoꝝ recordatus est, non est oblitus clamorem pauperum.

VII § Præterea sanguis, innocenter effusus & sudor violẽter expressus, in reos sanguinũ vindictam cõclamat. Hinc dominus ad Cayn: Vox sanguis fratris tui clamat ad me de terra quæ ideo maledictioni subiacet. Et in Iob, anima vulneratorum clamauit & dominus inultum abire non patitur. His nempe temporibus homicidia plurimũ inualefcunt & inulta apud iudices terræ abeunt. Vnde quũ apertũ esset sigillũ quintum, hoc est in excursu præsentis quinti status, Iohannes præuidit subtus altare animas interfectoꝝ clamantium voce magna & dicentium. Vsq; quo domine sanctus & verus non iudicas & nõ vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra: & dictum est illis vt requiescerent tempus adhuc modicum donec compleantur conferui eorum & fratres eoꝝ. Qui forte ad finem sexti status interficiendi sunt sicut & illi. Tunc enim stabunt in magna constantia aduersus eos qui se angustiauerunt & qui abstulerunt labores illoꝝ. Et dicunt ad dominum. Innotescat in nationibus, coram oculis nostris, vltio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est, introeat in cõspectu tuo gemitus compeditoꝝ. Iusti in super dicunt ad cõlestem regem. Quousq; non facis vindictam & vindicas fratres nostros. Tunc deus requirens sanguinem, eoꝝ recordatus est, non est oblitus clamorem pauperum.

VIII § Per rapinam quippe & multiplicem excoriationẽ hodie pauperes offenduntur misere: Quoniã panis egentium vita pauperis est. Qui defraudat illum, homo sanguis est. Qui aufert in sudore panẽ, quasi qui occidit proximum suum. Enimvero in euangelio, vidua petijt iudicem ciuitatis vt vindicaret eam de suo aduersario: Iudex intra se dixit, vindicabo viduam, ne in nouissimo veniens sugillet me, si iudex iniquitatis hoc facit, ergo multo magis deus faciet vindictam electoꝝ suoꝝ clamantiũ ad se die ac nocte, & vltius nõ habebit patientiam in illis. Deus quidem vindicans vindicabit.

IX § Item operarij & pauperes clamant ad dominum & vindictam petunt contra eos qui auertunt faciem suam a pauperibus, & qui denegant mercedem & nõ reddunt precem laboꝝ suorum. Vnde Iacobus apostolus inquit: Ecce merces operarioꝝ, qui messuerunt regiones vestras, q̄ fraudata est a vobis clamat, & clamor eoꝝ in aures domini sabaoth introiuit.

X § Demum animæ illorum, quorum fuerunt bona ecclesiastica, in quibus hodie clerici superbiunt, petunt vindictam in cõspectu dei, vt Birgitta & Catha, Seneñ, reuelauit dicendo. Vos clericos substantia accusat tãquam fures & latrones infidosq; debitores, qui obligati eratis pauperibus, & ecclesiæ vobis cõmisse exoluere debitum, quod luxuriose viuendo expendistis. Nempe in superbia elatus in iudicium incidit diaboli. Vniuersus itaq; clamor multiplicatus est nimis & increuit coram domino, idcirco descendet dominus & videbit clamorẽ, qui ad se venit

XI § Demum animæ illorum, quorum fuerunt bona ecclesiastica, in quibus hodie clerici superbiunt, petunt vindictam in cõspectu dei, vt Birgitta & Catha, Seneñ, reuelauit dicendo. Vos clericos substantia accusat tãquam fures & latrones infidosq; debitores, qui obligati eratis pauperibus, & ecclesiæ vobis cõmisse exoluere debitum, quod luxuriose viuendo expendistis. Nempe in superbia elatus in iudicium incidit diaboli. Vniuersus itaq; clamor multiplicatus est nimis & increuit coram domino, idcirco descendet dominus & videbit clamorẽ, qui ad se venit

se venit, opere completum, delectabitur locum nostrum, vlciscetur denique se de omnibus inimicis suis, & de oppressoribus suorum seruatorum. Qui ait mea est vltio & ego retribuam eis in tempore, sanguinem seruatorum suorum vlciscetur, & vindictam retribuere in eorum hostes. Quibus verbum veritatis comminatur, dicens: Veniet super vos omnis sanguis iustus qui effusus est, faciet enim dominus iudicium in opibus & vindictam pauperum & iniuriam patientium. Scitote igitur esse iudicium scilicet strictum, de quo nunc sequitur.

¶ De stricto iudicio & iustitia dei absque misericordia. Cap. XXXVII.

Deus iudicium pauperibus tribuit, non autem saluat impios, quos pro omnibus suis impietatibus adducet in iudicium. Cuncta enim quae fiunt, adducet deus in iudicium pro omni errato. Imò qui duntaxat loquitur iniqua, non praeteriet eum corripiens iudicium. Quod altissimus non supplātem hominum peccata hodie manifesta sunt praecedentia ad iudicium, quoniam misericordia non est in terra, ideo iudicium domino cum habitatoribus terrae. Non timemus deum nec ei seruimus neque eius vocem audimus, sed exasperamus os domini & sermones eius, idcirco manus domini erit super nos. Praesenti namque populo Christiano est cor exasperans, ut Christianitas nuncupetur generatio praua & exasperans. Inde ecclesia peruersa ceterum modo esse domus exasperans, de qua Ezechiel loquutus est, & quam significat Iob dicens: Dominus venit tecum in iudicium propter malitiam tuam plurimam & infinitas iniquitates tuas. Iudicium igitur domini cum populo suo Christiano.

I § Nunc videbimus, utrum sermo dei opere compleatur. Cum enim beatorum protectione (ut dictum est) caremus & continue in luto flagitiorum iacemus, neque in melius reformamur, superuenit in nos iustitia dei absque misericordia. Nam qui deum exasperat, primum corrigitur per flagella, quae si non afferunt emendationem, tunc succedit iudicium asperum. Nam populo criminibus maculato & impenitenti iratus est dominus usque in aeternum, dicens: Si pater ego sum, ubi est honor meus? & si dominus ego sum, ubi est timor meus? Ita Christus apud Birgittam ostendit peccatori misericordiam & iudicium, his verbis. Et peccator correptus non audierit, flagellabo eum à capite usque ad calcaneum, intantum quod omnes, qui audierint, mirabuntur & contremiscunt de dei iustitia & aequitate. Nos autem inique egimus, & ad iracundiam deum prouocauimus, idcirco factus est inexorabilis. Et haec varicinatio & contritio facta est nobis formido & laqueus. Hinc sapiens ad dominum: Quis stabit contra iudicium tuum, aut quis in conspectu tuo, scilicet sine timore stabit, quem veneris vindex iniquorum hominum? aut quos tibi imputabit si perierint nationes quas tu fecisti? non est enim alius deus quam tu, cui cura est de omnibus, ut ostendat, quoniam non iniuste iudicas iudicium.

II § Considerandum est secundum Augustinum, deum fore iudicem non solum in generali iudicio extremo, sed etiam in multis particularibus iudicijs, qui angelis peccatibus non pepercit, ac ab initio humani generis incepit iudicare, primos patres à paradiso expellendo, saepius postea suo diuino & particulari iudicio usus in homines, qui aliquando aperte, aliquando occulte pro suis factis poenas hactenus soluerunt, siue in hac vita siue post mortem, venit enim hora & nunc est quando mortui id est, peccatores audient vocem filij dei. Per hoc quod dicit, nunc est, denotatur quotidianum dei iudicium: dies enim vltionis domini iam est & annus retributionis iudicij Sion, id est, ecclesiae. Simul itaque ad iudicium propinquamus.

III § Insuper apostolus inquit: Si deus naturalibus ramis non pepercit, ne forte nec tibi parcat. O altitudo diuitiarum sapientiae & scientiae dei, quam incognoscibilia sunt iudicia eius & inuestigabiles viae eius, quis enim cognouit sensum domini, aut quis consiliarius eius fuit. Item Esaias: Nescierunt videntem, scilicet deum, ignorauerunt iudicium, deus autem est iudicij dominus. Qui vero non fecerit legem dei, de eo erit iudicium mortis, vel exilij, vel carceris, vel in substantiam eius. At quid vultis mecum in iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit dominus.

Deute. 32

Matt. 25.

Psal. 139. 14.

Iob. 19. in fi.

Iob. 36.

Eccle. 12

Sap. 1

Iob. 8. in pr.

& c. 34

1. Timo. 5

Osee. 4.

1. Regu. 12

Psal. 77.

Ezech. 2. &

c. 3. & 12.

Iob. 22

Mich. 6.

Nume. 11.

Malach. 11

8. Bir. 49

Treno. 3.

Sap. 12.

20. deci. dei

1. & c. 6

2. Petr. 2.

Iohan. 5.

Esai. 34

Esai. 41

I. co. 5. 8

Roma. 11

Esai. 28

1. Esd. 7.

Hier. 2